

IZGRADNJA CENTRA BAROČNE UMETNOSTI V ŠMARJU PRI JELŠAH

CONSTRUCTION OF THE CENTRE OF BAROQUE ART IN ŠMARJE PRI JELŠAH

Rok Cajzek, mag. gosp. inž.

GIC Gradnje, d. o. o.

Sveti Florijan 120, 3250 Rogaška Slatina

izr. prof. dr. Uroš Klanšek, univ. dipl. gosp. inž.

Univerza v Mariboru, Fakulteta za gradbeništvo

Smetanova 17, 2000 Maribor

Strokovni članek

UDK: 726.9:727.7(497.4)

Povzetek | V članku sta predstavljeni rekonstrukcija in dograditev več kot stoletje starega župnijskega gospodarskega poslopja v Šmarju pri Jelšah z namenom njegove preureditve v Center baročne umetnosti. V ta namen se je občina Šmarje pri Jelšah leta 2008 prijavila na razpis »Regionalni razvojni programi« za krepitev regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007–2013 in pridobila nepovratna sredstva za investicijo. Pomemben del finančnih sredstev je občina prispevala tudi sama iz svojega proračuna. S tem je bila pridobljena pomembna zgradba za hrambo bogate kulturne dediščine iz šmarske Kalvarije, ki velja za enega izmed najobsežnejših baročnih umetnostnih kompleksov v Sloveniji. Gradbena dela so se pričela v začetku avgusta 2011, objekt pa je bil dokončan v drugi polovici maja 2012. Center baročne umetnosti v Šmarju pri Jelšah ima trenutno status muzeja v nastajanju, saj zbirka še ni v celoti dokončana.

Ključne besede: rekonstrukcija, center baročne umetnosti, muzej, kulturna dediščina

Summary | This paper presents the reconstruction and completion of an annex of more than a century-old parish outbuilding in Šmarje pri Jelšah for the purpose of its rearrangement into the Centre of Baroque Art. Therefore, the municipality of Šmarje pri Jelšah applied for the public tender »Regional Development Program«, which was put out in order to strengthen regional development potential for the period from 2007 to 2013, and obtained granted co-financing for the investment. A significant part of financial resources was also contributed from the municipality budget. In this way, an important building was gained, intended for preserving rich material cultural heritage of Šmarska Kalvarija, which is said to be one of the largest passion baroque art complexes in Slovenia. Construction works started in the beginning of August 2011, while the building was finished in the second half of May 2012. Today, the Centre of Baroque Art in Šmarje pri Jelšah holds a status of a museum in the nascent stages, since its collection has not been completed yet.

Key words: reconstruction, Centre of Baroque Art, museum, cultural heritage

1 • UVOD

Lokacija objekta, ki je delno v lastništvu župnišča, delno pa v lasti občine, je pod Kalvarijo v središču kraja Šmarje pri Jelšah.

Parcelo poslopja obkrožajo na severni strani upravna enota, občina in policija, na zahodni strani dovozna Cesta na Sv. Rok, na južni in

vzhodni strani pa kmetijska zemljišča. Gospodarsko poslopje zadnjih nekaj let ni imelo uporabne funkcije, zato je bilo v precej slabem stanju. V letu 2008 je bila sprejeta odločitev, da bo v rekonstruiranem in dograjenem gospodarskem poslopiju nastal Center baročne umetnosti z muzejsko zbirko, manjši del tega

objekta pa bo namenjen prostorom za potrebe župnišča. V ta namen je bil predviden naslednji obseg del (Čebela, 2010):

- rušitvena dela na zahodni in južni fasadi,
- rušitvena dela v notranjosti obstoječe zgradbe,
- sanacija vlage v zidovih in ojačitve,
- rekonstrukcija stropov,
- rušitev stare strešne konstrukcije in zamenjava z novo,
- izvedba pilotne stene,

- izgradnja prizidka,
 - zamenjava stavbnega pohištva z novim,
 - rekonstrukcija in obnova fasade,
 - izgradnja vodovodnega in kanalizacijskega sistema,
 - izvedba električnih in telekomunikacijskih inštalacij,
 - vgraditev sistema ogrevanja in prezračevanja ter
 - ureditev okolja.
- Projektno dokumentacijo za izvedbo predvi-

denih gradbenih, obrtniških in inštalacijskih del je izdelalo podjetje Studio List, d. o. o., iz Celja v sodelovanju z drugimi podjetji (Čebela, 2010). Na osnovi razpisa za oddajo javnega naročila in povabila k predložitvi ponudb za izvedbo gradbenih, obrtniških in inštalacijskih del je bilo izbrano podjetje GIC gradnje, d. o. o., iz Rogaške Slatine (Urleb, 2011). Gradbena dela so se začela v drugi polovici junija 2011. Prenovljeni objekt z dograjenim prizidkom je bil predan investitorju v drugi polovici maja 2012.

2 • KRATEK ZGODOVINSKI PREGLED

Za boljše razumevanje pomena rekonstrukcije in dozidave gospodarskega poslopja v Center baročne umetnosti se je treba najprej ozreti v preteklost. Poslopje je bilo zgrajeno ob vznožju hriba, pod cerkvijo sv. Roka, konec 19. stoletja in je bilo vseskozi v lasti šmarskega župnišča. Zgodnejše fotografije Šmarja pri Jelšah kažejo, da je bilo poslopje umeščeno in zgrajeno v naseljeno okolje tega kraja (glej objekt na skrajni levi strani slike 1).

Objekt je bil zgrajen iz preprostih, takrat dostopnih materialov, kot so kamen in opeka, zidana z apneno malto, ter les. V preteklosti se je objekt v glavnem uporabljal za potrebe kmetovanja in sčasoma se njegova namembnost ni bistveno spreminjala. Pred leti je bilo poslopje ponovno prekrito, obnovljena je bila fasada na zahodni in severni strani, izvedena pa so bila tudi manjša vzdrževalna dela. V času pred rekonstrukcijo in dozidavo je bil objekt prazen.

Odločitev o preureditvi župniškega objekta v Center baročne umetnosti je bila sprejeta zaradi potrebe po ohranjanju kulturne dediščine in problematike shranjevanja dragocenih del iz bogate zgodovine kraja Šmarje pri Jelšah. Gospodarsko poslopje je namreč v neposredni bližini cerkve sv. Roka, ki je bila zgrajena med letoma 1645 in 1666, po legendi zaradi kuge,

Slika 1 • Razglednica Šmarja pri Jelšah iz leta 1900 (ZAC, 1900)

ki se je v Šmarju pri Jelšah razširila s Ptujja (Petrič, 2008). V notranjosti te cerkve so bile raznovrstne pomembne cerkvene skulpture iz začetka baroka pri nas. Prav tako je na pobočju pod cerkvijo sv. Roka šmarska Kalvarija s štirinajstimi kapelami, ki so povezane s kamnito potjo. V omenjenih kapelah so bili

številni dragoceni kipi iz kasnejšega obdobja, neke iz sredine 18. stoletja. Ideja o skupni hrambi izvirne materialne kulturne dediščine iz obdobja baroka na enem kraju je prispevala k odločitvi, da se prazno gospodarsko poslopje rekonstruira, dozida in preuredi v Center baročne umetnosti.

3 • STANJE OBJEKTA PRED REKONSTRUKCIJO

Gospodarski objekt je pred rekonstrukcijo obsegal pritličje in eno nadstropje ter bil zgrajen kot klasična opečna in deloma kamnita masivna gradnja. V objektu ni bilo napeljanih električnih, vodovodnih in telekomunikacijskih inštalacij. Vzhodni del objekta je v celotni

dolžini loža, iz katere je bila preko stopnišča urejena vertikalna povezava med pritličjem in nadstropjem. Leseni deli lože so bili dotrajani, predvsem vmesne letve med stebri in lesen strop. Stropne konstrukcije so bile grajene po dveh sistemih, in sicer tako, da so bili stropi

nad delom objekta lesen, na preostalem delu pa obokani z opeko in podprti z jeklenimi traverzami. Strešna konstrukcija je bila obnovljena pred približno dvajsetimi leti in ob tem izvedena kot klasična dvokapnica, prekrita z glineno opečno kritino. Fasada na severnem in zahodnem delu objekta je bila pred leti prav tako delno obnovljena, vendar pa je bila na preostalih dveh straneh v slabem stanju in na številnih mestih povsem dotrajana. Na sliki

2 je predstavljen videz poslopja ob začetku rekonstrukcije.

V notranjosti poslopja se je na več mestih pojavljala vlaga v zidovih, kjer so zaradi njenega dolgotrajnega delovanja nastale poškodbe, omet je začel odpadati, pojavljali se je soliter. Zunaj, na južni in vzhodni strani stavbe, so bili kamniti temelji poškodovani zaradi neustreznega odvodnjavanja in zmrzovanja, kar je povzročilo neenakomerno posedanje in razpoke na nekaterih delih objekta. Treba je bilo urediti odvajanje vode z drenažnim sistemom in opraviti sanacijo temeljev s podbetoniranjem. Povsem dotrajana so bila tudi leseno stavbno pohištvo in okna z enoslojno zasteklitvijo.

Slika 2 • Videz poslopja ob začetku rekonstrukcije (AOŠJ, 2011)

4 • REKONSTRUKCIJA IN DOZIDAVA OBJEKTA

4.1 Rušitvena dela

Prve aktivnosti rekonstrukcije gospodarskega poslopja so obsegale rušitvena dela na več mestih. Rušitvena dela so zajela zunanje leseno stopnišče v loži na vzhodnem delu fasade, obodni zid na zahodnem delu objekta, južno obodno steno nad prvo ploščo in strešno konstrukcijo. Prav tako je bilo treba odstraniti dimnik na zahodni fasadi poslopja. V notranjosti stavbe sta bili zaradi spremembe namembnosti prostorov izvedeni rušitev predelnih sten v pritličju in zamenjava lesenih stropov.

Za zagotavljanje varnosti gradnje je bilo treba med rušitvenimi deli izvesti dodatne podporne ukrepe s podporniki in sidranje obodnih zidov v novo ploščo nad pritličjem, ki je bila narejena predhodno. Jekleni nosilci so bili podprti s podporniki, obokani deli obstoječega stropa pa z lesenimi tramovi, ki so razporedili točkovne pritiske podpornikov (t. i. podpiranje z blazino). Porušeni predelni zidovi so bili nadomeščeni z armiranobetonskimi okvirji, ki zagotavljajo ustrezno togost in potresno varnost objekta. Pri rušitvenih delih nastali gradbeni odpadki so se ustrezno ločili

po vrstah in so bili oddani pooblaščenim zbiralcem v nadaljnjo obdelavo in deponiranje (Urleb, 2012).

4.2 Izkop gradbene jame, temeljenje in gradnja prizidka

Z zaključkom rušitvenih del sta se začela izvajati pilotna stena na južni strani objekta in širok izkop gradbene jame v območju predvidenega prizidka. Na podlagi sondiranja je bilo ugotovljeno, da so temeljna tla sestavljena iz površinskega glinasto-meljastega sloja, ki prehaja v preperelo podlago laporja, na večjih globinah pa je bil kompaktni lapor. Na območju novogradnje, na skrajni južni strani, je bilo treba izdelati sidrno podporno konstrukcijo, ki omogoča zaščito izkopa in

Slika 3 • Pilotna stena, temeljna plošča in opaževanje sten prizidka

Slika 4 • Opaževanje stropne plošče nad pritličjem prizidka

obenem zadržuje zaledno zemljino proti zdrsu (Venturini, 2010). Pilotna stena se je izvedla z dvajsetimi uvrtnimi piloti premera 60 cm v rastru 1,20 m z globino 6 do 9 metrov, ki je na vrhu povezana z armirano betonsko gredo dimenzij 80/60 cm (Klančnik, 2010). V vezno gred so v rastru 3,60 m vgrajena aktivna sidra dolžine 18 m, ki so sidrana v lapor pod kotom 35 stopinj. Sidra so imela približno 8 m vezne in 10 m proste dolžine.

Zaradi slabe nosilnosti tal na ozkem območju ob obstoječi južni steni objekta je bilo opravljeno utrjevanje terena z odvozom slabo nosilne zemljine in dovozom gramoza v plasteh. Na preostalem delu izkopa pa se je pojavljala lapor ustrezne nosilnosti. Za zagotovitev enakomernejšega posedanja novega dela objekta je bilo njegovo temeljenje opravljeno na armiranobetonski plošči, ki je bila izdelana na prej pripravljeni tamponski blazini, sloju podložnega betona in horizontalni hidroizolaciji. Slika 3 prikazuje pilotno steno, temeljno ploščo in opaževanje sten prizidka.

Zaradi neizogibnih diferenčnih posredkov je bil novi del objekta konstrukcijsko dilatiran od obstoječe stavbe. Izkopi so bili opravljeni tudi v območju obstoječega objekta zaradi ugotavljanja stanja prvotnih temeljev in njihove sanacije, odvajanja vode in izdelave hidroizolacije.

K obstoječemu posloplju je bil na njegovi južni strani prizidan novi del objekta, ki je bil višinsko poenoten z obstoječim objektom in prekrit s skupno streho. Konstrukcija dozidanega dela objekta je bila izvedena kot armiranobetonska lupina. V osrednjem delu novega objekta je bila zgrajena vertikalna povezava etaž preko dvigala in stopnišča. Etažne plošče novega

prizidka so bile prav tako izvedene z armiranim betonom. Vsi vgrajeni betoni so bili izdelani v skladu s projektom betona (Prah, 2011). Slika 4 prikazuje opaževanje stropne plošče nad pritličjem prizidka.

Termoizolacija objekta je bila opravljena po sistemu izolacijskih fasad v debelini 15 cm z ekspandiranim polistirenom in tankoslojnim ometom. Za izvedbo termoizolacije kleti in fasadnega podstavka se je uporabil ekstrudiran polistiren.

4.3 Rekonstrukcija stropov na obstoječem delu posloplja

Obstoječi stropi so bili obokani z glineno opeko in izdelani v rastru, ki so ga narekovali prostori v pritličju objekta. Opečni oboki so bili v polju podprti preko vzporedno postavljenih jeklenih valjanih I-nosilcev. Rekonstrukcija stropov je bila predvidena tako, da se nad oboki izdela armiranobetonska plošča, ki se preko novih jeklenih I-profilov poveže z obstoječimi obodnimi nosilnimi zidovi objekta. Za boljšo povezanost celotnega objekta se je armiranobetonska plošča še dodatno vpela z navojnimi palicami in jeklenimi sidri v obodne zidove. Pred izvedbo armiranobetonske plošče so bila v zunanjih zidovih izdelana ležišča za naleganje novih jeklenih I-nosilcev, ki skupaj s ploščo tvorijo sovprežno stropno konstrukcijo. Ležišča nosilcev so bila pozneje obbetonirana. Sovprežnost med armiranobetonsko ploščo in jeklenimi nosilci je bila zagotovljena preko posebnih sider, ki so bila v ustreznih razmikih privarjena na stojine I-profilov, tako kot je to bilo določeno po statičnem izračunu (glej sliko 5).

Na temeljito očiščene opečnate oboke se je namestila ustrezna debelina ekspandiranega

polistirena, preko katerega se je namestila gradbena folija PVC, ki je služila kot opažna površina za novo armiranobetonsko ploščo. Pri montaži novih jeklenih I-nosilcev je bila posebna pozornost namenjena temu, da se njihov raster ujame z rastrom stebrov vzhodne lože objekta. Na omenjene nosilce se je namreč v naslednji fazi nameščal jekleni skelet nosilne konstrukcije nadstropja in podstrešja.

4.4 Sanacija vlage v zidovih

V pritličju obstoječega dela posloplja je zaradi dolgotrajne čezmerne vlage začel odpadati omet, uničil se je tudi del konstrukcijskega materiala. Kapilarna vlaga je bila prisotna v obodnih in v predelnih zidovih. Sanacija je potekala tako, da je bil najprej odstranjen omet in nato očiščena površina zidu. Problem dviga kapilarne vode je bil odpravljen z vrtanjem sond s presekom 28 mm pod kotom 30 stopinj navzdol v različnih nivojih. Zid je bil nato penetriran do zasičenja, s čimer se je ustvarila hidrofobna bariera za preprečitev ponovnega dviga kapilarne vode. Sonde so se zatem zapolnile s hidrofobno sanacijsko malto, na očiščenih zidovih pa je bil na koncu izveden sušilni omet.

Tudi pri zunanji ureditvi objekta in ob izvedbi novih tlakov v pritličju je bila posebna pozornost namenjena sanaciji vlage v zidovih obstoječega objekta. Temelji pod obstoječimi zidovi so bili odkopani, vgrajene so bile drenažne cevi ustreznih presekov, drenažni nasipi pa so bili izdelani iz lomljenca z ločilnim slojem iz filca. Stik, med starim in novim delom stavbe, v območju temeljev in obstoječega zidu do višine 40 cm, se je ustrezno očistil, izravnal, premazal in nato hidroizoliral.

Slika 5 • Rekonstrukcija obstoječega stropa

Slika 6 • Namestitev ostrešja

4.5 Ostrešje in mansarda

Ostrešje obstoječega objekta je bilo precej dotrajano, zato se je v sklopu rušitvenih del odstranilo skupaj s kritino. Nad celotnim objektom se je naredilo novo ostrešje iz smrekovega lesa z legami, špirovci, deskanjem strešine, paroprepustno folijo, prezračevalnimi letvami in letvami za pokrivanje z glineno opečno kritino (glej sliko 6).

Konstruktivske premostitve v mansardi so bile pretežno opravljene preko antikorozijsko in protipožarno zaščitenih jeklenih okvirjev, ki so bili nameščeni na tlorisu jeklenih I-nosilcev rekonstruiranega stropa v obstoječem delu poslopja. Preostale konstruktivske premostitve

v mansardi so bile opravljene preko lepljenih lesenih nosilcev. V notranjosti podstrešja, ki ga je zajela nosilna konstrukcija mansarde, se je oblikoval nov uporaben prostor, ki je bil razporejen na več ločenih višinskih nivojih. Po dogovoru z naročnikom je bilo pokrivanje strehe na zahodni strani objekta izvedeno z novo kritino, na vzhodni strani pa se je uporabila skrbno prebrana obstoječa kritina.

4.6 Dostopi za ljudi z gibalnimi težavami

Dostopi za ljudi z gibalnimi težavami so s centralnim dvigalom omogočeni v vse dele objekta, vključno z medetažo. V pritličju in nadstropju sta bili izvedeni tudi dve pre-

hodni rampi za neoviran prehod invalidov. Glavni dostop do objekta je bil izpeljan v istem nivoju na severni strani, vstop v objekt pa je omogočen s prehodom skozi dvorišče in ložo do vhoda v centralno dvigalo. Drugi vhod v objekt je možen z zahodne strani, vendar je zaradi stopnic pred vhodom neprimeren za uporabo pri ljudeh z gibalnimi težavami. Dostop do etaž objekta je možen tudi preko centralnega stopnišča, ki je obloženo s površinsko obdelanimi lesenimi plohi, tako da je videz skladen z notranjim oblikovanjem nadstropja in mansarde.

4.7 Obnova fasade

Fasada obstoječega gospodarskega poslopja je bila zaradi dolgotrajnega delovanja vlage in zmrzali dotrajana. Najbolj sta bili poškodovani južna in vzhodna fasada, manj pa zahodna in severna, predvsem zaradi predhodne obnove, približno dvajset let nazaj. Obstoječe poslopje sicer ni bilo varovano kot kulturna dediščina, vendar stoji v neposredni bližini kulturnega spomenika, zato je bilo treba pri oblikovanju njegove zunanje podobe upoštevati priporočila Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (Hohnec, 2010). Pri obnovi fasade objekta je bilo treba upoštevati predhodne fasadne odprtine in njihovo kompozicijo, finalno obdelavo v klasičnem zaglajenem ometu in ponovitev opečnih lin na južni fasadi (glej sliko 7). Obnova fasade na objektu je bila opravljena z dodatno toplotno izolacijo in tankoslojnim toplotnim ometom. Površina fasade je bila izvedena groboreliefno z gladko zaglajenimi vmesnimi črtami, ki so bile kasneje po barvane. Podnožje je bilo izvedeno z akrilnim ometom iz večbarvnega marmornega granulata temnejših odtenkov.

Slika 7 • Videz fasade po končani rekonstrukciji in dozidavi objekta

5 • FUNKCIONALNA ČLENITEV OBJEKTA PO REKONSTRUKCIJI IN DOZIDAVI

Objekt Centra baročne umetnosti je po rekonstrukciji in dozidavi razdeljen v naslednje sklope:

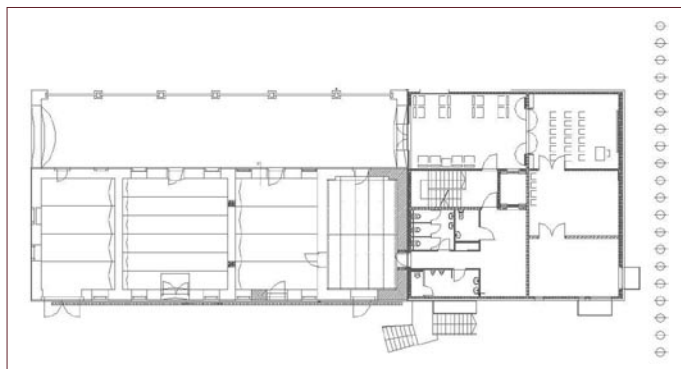
- sprejemnica,
- kapela,
- prostori župnišča in učilnice,
- komunikacije in pomožni prostori,
- sanitarije,
- garderoba,
- prostor za kustosa,
- razstavni prostori in
- loža z gospodarskim dvoriščem.

Na slikah 8, 9 in 10 so prikazani značilni tloris, prečni in vzdolžni prerez objekta po opravljeni rekonstrukciji in dozidavi.

V pritličju prvotnega dela poslopja so prostori župnišča, novi del objekta pa je namenjen muzeju. Tako je v pritličju poslopja kapela, v kateri se bodo lahko izvajale raznovrstne predstavitve s projiciranjem multimedijskih vsebin baročnih umetnosti s širšega območja Šmarja pri Jelšah. Prav tako so na tem mestu depo za skladiščenje muzejskih umetnin, sanitarije, sprejemnica in drugi pomožni tehnični pro-

stori za energetiko in tehniko. V sklop pritličja je zajeta tudi velika loža, ki je zaprta z dveh strani. V njej je v poletnih mesecih mogoče pripraviti različne delavnice. Na sliki 11 je prikazana severna stran poslopja z vhodom v ložo, na sliki 12 pa je predstavljena loža v pritličju objekta.

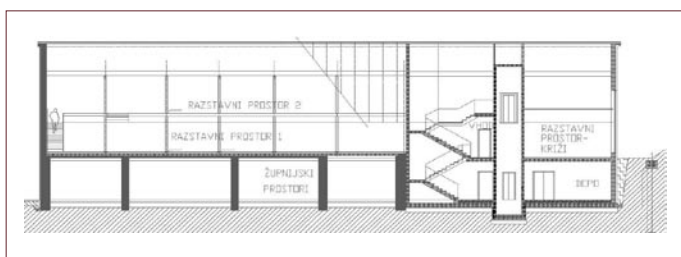
Pritličje objekta je preko dvorarnih stopnic in dvigala povezano s prvim nadstropjem. V prvem nadstropju stavbe je velik razstavni prostor, preostali prostori pa so v novem delu zgradbe. V prizidku so garderoba za obiskovalce, pisarna za kustosa in dvovišinski razstavni prostor. Prav tako je na tem mestu narejen dostop do stopnišča in dvigala. V mansardi so dva velika razstavna prostora

Slika 8 • Značilni tloris objekta (Čebela, 2011)

Slika 9 • Značilni prečni prerez objekta (Čebela, 2011)

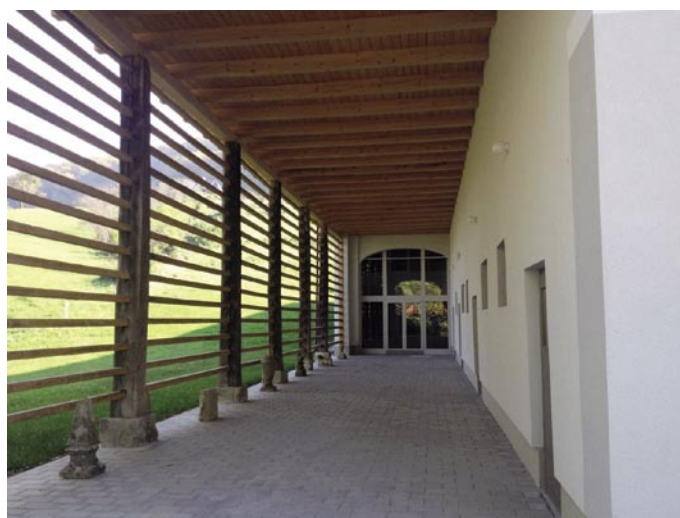
Slika 10 • Značilni vzdolžni prerez objekta (Čebela, 2011)

in dva manjša. Na sliki 13 je predstavljen razstavni prostor muzeja.

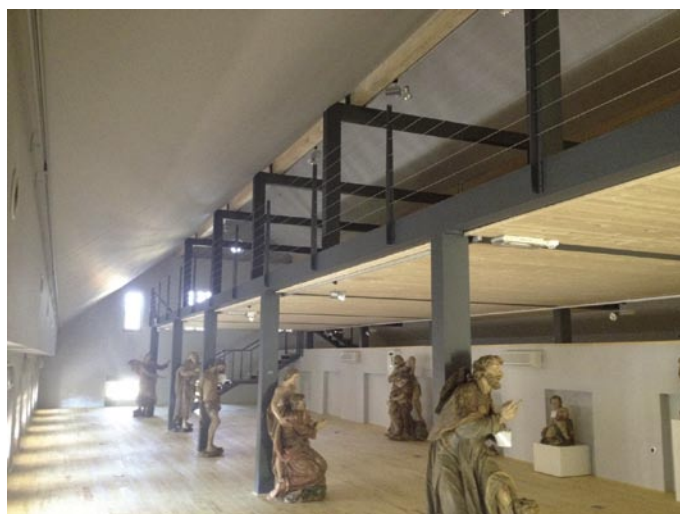
Iz galerije v mansardi je mogoč pogled skozi stekleno ograjo na vhod objekta ali pa na dvovišinski razstavni prostor iz pritličja. Iz galerije je možen pogled na južno stran preko velikih steklenih površin proti Kalvariji in cerkvi sv. Roka, kar daje obiskovalcu še dodaten vtis povezanosti Centra baročne umetnosti z bogato zgodovino.

Slika 11 • Severna stran objekta z vhodom v ložo

Slika 12 • Loža v pritličju objekta

Slika 13 • Razstavni prostor muzeja

6 • SKLEP

V članku so na kratko predstavljene rekonstrukcija, dozidava in preureditev več kot stoletje starega gospodarskega poslopja v Center baročne umetnosti v Šmarju pri Jelšah. V objekt so bili popolnoma na novo vgrajeni tudi električna in telekomunikacijska inštalacija, vodovodni sistem, kanalizacijski sistem, sistem ogrevanja, sistem hlajenja in prezračevanja. Investitor, občina, je zagotovil približno dve tretjini potrebnih sredstev, preostala finančna sredstva so bila pridobljena na javnem razpisu »Regionalni razvojni programi« za krepitev re-

gionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007–2013.

Projektno dokumentacijo za gradbena dela je izdelalo podjetje Studio List, d. o. o., glavni izvajalec del pa je bilo podjetje GIC gradnje, d. o. o., iz Rogaške Slatine. Gradbena dela so se pričela v začetku avgusta 2011, rekonstruiran Center baročne umetnosti s prizidkom pa je bil, po opravljenem kakovostnem pregledu, predan investitorju v drugi polovici maja 2012. Z rekonstrukcijo, dozidavo in preureditvijo gospodarskega

poslopja v Center baročne umetnosti je bila pridobljena pomembna zgradba za hrambo bogate materialne in kulturne dediščine s šmarske Kalvarije, ki velja za enega izmed najboljsežnejših pasijonskih baročnih umetnostnih kompleksov v Sloveniji. Investicija, v smislu ohranjanja arhitekturne in kulturne dediščine, predstavlja veliko pridobitev za Šmarje pri Jelšah in tudi za širše območje. Na koncu velja omeniti, da občina trenutno kandidira za finančna sredstva pri še enem razpisu, in v kolikor bo uspešna, bo s pridobljenimi sredstvi tehnološko podprla celotno zbirko, kar bo še dodatno pripomoglo k večjemu zanimanju za baročno umetnost na Slovenskem.

7 • ZAHVALA

Za posredovano pomoč pri nastajanju tega članka je posebna zahvala namenjena občini

Šmarje pri Jelšah, županu g. Jožetu Čakšu in mag. Zinki Berk ter kolegu Alešu Urlebu,

univ. dipl. inž. grad., iz podjetja GIC gradnje, d. o. o.

8 • LITERATURA

AOŠJ, Arhiv občine Šmarje pri Jelšah, fotografija videza poslopja ob začetku rekonstrukcije, 2011.

Čebela, M., idr., Muzej baroka, Projektna dokumentacija PGD, št. 1161/05, Studio List, d. o. o., Celje, 2010.

Čebela, M., idr., Muzej baroka, Projektna dokumentacija PZI-arhitektura, št. 1161/05, Studio List, d. o. o., Celje, 2011.

Hohnec, T., idr., Kulturnovarstveno soglasje, št. 02-7964/8-07/10, Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Celje, 2010.

Klančnik, T., Muzej baroka, Načrt zaščite gradbene jame, št. načrta T-16/10, Proming, d. o. o., Celje, 2010.

Petrič, F., Slovenske božje poti, Družina, d. o. o., Ljubljana, 2008.

Prah, D., Muzej baroka, Projekt betona, št. PB 11/007-I, GIC gradnje, d. o. o., Rogaška Slatina, 2011.

Rosc, A., Muzej baroka, Tehnološki elaborat – projekt hidroizolacije mešanih zidov, Sanacije Mernik, Slovenska Bistrica, 2011.

Urleb, A., idr., Muzej baroka, Organizacija gradbišča, št. načrta 11/009, GIC gradnje, d. o. o., Rogaška Slatina, 2011.

Urleb, A., Muzej baroka, Poročilo o nastalih gradbenih odpadkih in o ravnanju z njimi, št. poročila 329-AU/2012, GIC gradnje, d. o. o., Rogaška Slatina, 2012.

Venturini, S., Geotehnično poročilo, arhivska številka 2574/2010, Ini, d. o. o., Ljubljana, 2010.

ZAC, Zgodovinski arhiv Celje, razglednica 81-1 iz leta 1900.